

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. március 3.
Évközi 8. vasárnap

Az élet útja

A mai vasárnap evangéliuma szemléletes hasonlattal kezdődik.

„Vajon vezethet-e vak világtalant?” – teszi fel a kérdést Jézus, és ha nem válaszolná meg, akkor is mindannyian tudnánk a feleletet. Lehetetlen vállalkozás volna, hogy egy vak vezessen egy másik nem látó embert, mert aligha jutnának előre, hamar tragédia történe. Ahhoz, hogy egy úton haladni tudjunk, szükség van arra, hogy lássuk az utat, ha pedig akadályozva vagyunk látásunkban, akkor olyan személy vezessen minket, aki látja az utat. Jézus hasonlata azt mutatja be, hogy nekünk, esendő és bűnös embereknek, akik botorkálunk és olykor bizony nehezen jutunk előre az élet útján, magabiztos vezetőre van szükségünk. Keresztény emberként Jézusban ismerjük fel vezetőnket, akit Üdvözítőnknek vallunk, s tőle várjuk, hogy ne csak megmutassa számunkra az üdvösségre, az örök életre vezető utat, hanem vezessen is minket azon. Ő a Mester és mi vagyunk az ő tanítványai. Ő vezet minket és mi engedelmesen követjük őt. Ő a példaképünk és mi napról napra hozzá szeretnénk hasonlónak válni. A megvalósítandó feladatot

Jézus így fogalmazza meg: „Nem nagyobb a tanítvány mesterénél: Akkor tökéletes az ember, amikor már olyan, mint a mestere.”

A Biblia első részében, az ószövetségben arról olvasunk, hogy Isten hogyan mutatja meg a választott népnek az élet útját a törvények által. Az ószövetségi ember szilárdan hitte, hogy az Isten által adott törvények megtartása vezet el az üdvösségre, amely törvény lényegét a tízparancsolat foglalja össze. A Biblia második részében, az újszövetségben Isten még csodálatosabb utat mutat számunkra, hiszen az ő Fiának, Jézus Krisztusnak a személyében mutatja meg az élet útját, mégpedig nem csupán egyetlen népnek, hanem az egész emberiségnek. Többé már nem a törvények betűje vezet minket, hanem az értünk meghalt és feltámadt Krisztus, aki a szívünkbe írta a tulajdonképeni egyetlen törvényt, a szeretet parancsát.

Ha földi életünk során akár csak egyszer is megtapasztaltuk azt, hogy Isten mennyire bőkezűen tudja megjutalmazni azokat, akik szeretik őt és iránta való szeretetből jót tesznek embertársikkal, akkor lesz hozzá bátorságunk, hogy neki adjuk életünket.

Emberi vágy

Élni, jól és helyesen élni, boldogan és szabadon élni, az élet útján jó irányba haladni minden ember vágya.

Mégis azt látjuk, hogy mennyi boldogtalan és szerencsétlen ember botorkál az élet útján. Mennyi ember válik idővel rabjává a szokásoknak és a kiüresedett cselekvési formáknak. Mennyi ember előrehaladását akadályozzák a kényszerek, az elvárások, a másoknak megfelelni akarás. Mennyi ember menekül el a jelen lehetőségei elől vagy a múltba, az emlékezésbe, a nosztalgizálásba vagy éppen a jövőbe, a soha meg nem valósuló álmok és elképzelések világába. Ha keresztény emberként rátaláltunk Krisztusban az élet útjára, akkor mutassuk is meg őt, az üdvösség egyedüli közvetítőjét azoknak, akik keresik az élet útját!

A szeretet útján

Urunk, Jézus Krisztus! A te élet-utad és főként keresztutad azt tanítja nekünk, hogy rá kell találnunk a szeretetre és rá kell lépnünk a szeretet útjára.

Nem kitalálnunk kell azt, hogy mi-ként szeressünk, hanem azt kell tennünk, amit te is cselekedtél: szeretetből odaadtad, felajánlottad magadat az Atyának értünk, emberekért. Önként, szeretetből tetted ezt, ahogyan minket sem kényszerít semmilyen külső erő, hanem egyedül a szeretet szívünkbe írt törvénye indít minket.

Segíts, hogy ne csak szóval hirdessük a szeretet parancsát, hanem megtegyük mindazt, amit kérsz tőlünk.

Évközi 8. vasárnap	Hétfő	Kedd	Hamvazószerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Nagyböjt 1. vasárnapja
Sir 27,5-8 1Kor 15,54-58 Lk 6,39-45	Sir 17,20-28 Mk 10,17-27	Sir 35,1-15 Mk 10,28-31	Joel 2,12-18 2Kor 5,20-6,2 Mt 6,1-6.16-18	MTörv 30,15-20 Lk 9,22-25	Iz 58,1-9a Mt 9,14-15	Iz 58,9b-14 Lk 5,27-32	MTörv 26,4-10 Róm 10,8-13 Lk 4,1-13